2016-10-29

Hoe je NIET een wettische gelovige kunt zijn – deel 1

Dag allemaal,
“Op een dag opende ik de deur en stond er een vreemde hond met onze dagelijkse krant in zijn mond. Verheugd door deze onverwachte bezorging, gaf ik hem wat hondensnoepjes. De volgende morgen stond tot mijn verschrikking dezelfde hond er weer, kwispelend met zijn staart, met zo’n 8 kranten om hem heen. De rest van die ochtend ben ik bezig geweest de kranten bij de rechtmatige eigenaars te bezorgen.” Een verhaal uit de Readers’s Digest magazine.

Religie neigt ernaar als die hond te denken, dat God Zich achter een grote deur bevindt en ons zal belonen met een voorspelbare reactie op iets specifieks wat we doen, waardoor we onze gebeden beantwoord zien, we genezing krijgen of die baan, enz. Als dan die beloning niet komt, zoals bij die hond, denken we dat we iets verkeerds gedaan hebben, al was de bedoeling goed, en proberen we er achter te komen wat God dan wel wil. Voeg daarbij een grote stapel veroordeling en je hebt een christen die zich gedraagt als een ineengedoken hond, overtuigd iets verkeerds gedaan te hebben, maar geen idee hebbend wat het was.

Stappen om een niet-wettische gelovige te worden
Wij zijn niet als die hond. God verschuilt zich niet achter die grote deur en jij hoeft niet om traktaties en gunsten te bedelen.

Het eerste, tevens het belangrijkste punt, is dat jij moet gaan begrijpen dat Christus al in jou is, en dat er niets is dat jij kunt doen wat daarbovenuit gaat. Die waarheid moet echt een deel van je worden, het besef dat God niet ‘daarbuiten’ is, maar ‘hierbinnen’, in jouw geest. Hij is al voor je gestorven en opgestaan en jij bent wedergeboren door Zijn Geest – je kunt Hem niet genoeg ‘geestelijke dagbladen’ brengen om iets toe te voegen aan het feit dat Christus in jou is. Je kunt niet meer indruk op Hem maken dan wat Hij al over jou denkt!

Hij is zo onder de indruk van jou dat Hij Zijn enig geboren Zoon, Christus Jezus, aan jou gegeven heeft – en nog meer dan dat, Hij besloot in jou te komen wonen.
ZOVEEL houdt Hij van je! Er is niets wat jij nog kunt doen om Hem ‘aan jouw kant’ te krijgen. Genade is volkomen afhankelijk van de gever van die genade, en dat wil zeggen dat Hij van jou houdt en dat Hij dat voor jou gedaan heeft en dat er niets is wat jij daaraan kunt doen – Hij deed het en Hij houdt van ons en Hij vindt ons leuk – wat Hij absoluut doet want we zijn uit Hem geboren en we hebben Zijn gaven en persoonlijke trekken als deel van ons zijn.

Als dat waar is…
…en dat is het, dan wil het zeggen dat God de Vader niet gemanipuleerd kan worden. Er is niets dat jij kunt doen waardoor Hij jou niet meer mag en er is ook niets dat jij doen kunt waardoor Hij jou nog meer mag. Hij is liefde – zo is Hij gewoon!

Dat maakt Hem in veel dingen onvoorspelbaar, of dat denken wij dan met ons beperkt verstand. Je weet niet altijd wat Hij van plan is. Ook kun je beantwoord gebed niet kopen en je kunt Hem niet imponeren door x te doen. Hij is God en Hij is soeverein.

Op dezelfde manier kende ik mijn grootvader en wat hij leuk vond en wat niet. In veel situaties was hij voor mij onvoorspelbaar en absoluut niet te manipuleren. Hij was opa en zijn manieren stonden vast. Wat ik als jongetje probeerde te doen, was bij hem in de buurt zijn zodat ik hem zo goed mogelijk leerde kennen en zijn wegen en zijn gedachten.

Hij was een keel, neus en oorarts en vroeger in de jaren 60, toen ik jong was en nadat we bij mijn grootouders gegeten hadden, nam hij mij mee naar het ziekenhuis om zijn patiënten te bezoeken. Elke patiënt was anders en ze hadden allemaal een andere aandoening en ik had absoluut geen idee wat mijn grootvader zou doen bij al die verschillende patiënten.

Maar ik kende hem, zijn karakter, zijn gedrag, zijn hart, omdat ik zoveel met hem omgegaan was. Dus ik kende, ook al was hij onvoorspelbaar in hoe hij iedere patiënt behandelde, zijn liefde en bedoeling

en manieren. Dus wat de oplossing voor iedere patiënt ook zou zijn, het kwam vanuit de goede dingen in zijn hart. Onze hemelse Vader is ook zo. Hij is onvoorspelbaar, en toch volkomen voorspelbaar.

Je begint je dag niet in zonde om vervolgens je best te moeten doen in vrede en gemeenschap te leven
Je geest slaapt nooit en is in voortdurende communicatie en eenheid met Christus in jou. Je opent je ogen niet in de morgen om vervolgens schuldig te zijn aan het feit dat je een zondaar bent. Je opent je ogen om bewust te zijn van het feit dat Christus in jou is en jij in gemeenschap bent met de Almachtige God.

Uit bed komen en je klaar maken voor de nieuwe dag, is geen zonde. Evenmin zijn gedachten en gesprekken over wat er die dag komen gaat, zondig. Ontbijten is geen zonde. Een mens zijn is geen zonde. Zonde is een belediging van God. Je beledigt Hem niet door jouw dagelijkse routine. Wetticisme kijkt naar zelf en doet iemand voortdurend aan zichzelf twijfelen, bang om God beledigd te hebben of iets verkeerds gedaan te hebben. Als je zondigt, is Hij heel goed in staat jou dat in je geest te laten weten…daarover volgende week meer.

“Zie, hoe groot is de liefde die de Vader ons gegeven heeft: dat wij kinderen van God genoemd worden!”
1 Johannes 3:1
Wat een geweldige genade!
Tot volgende week, zegen,

John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

2016-11-05

Hoe je NIET een wettische gelovige kunt zijn – deel 2

Hallo iedereen,

Ik wil eerst twee dingen zeggen over mijn Facebook video's; als je de video's probeert te vinden op Facebook, zoek naar John C Fenn en niet allen John Fenn (ik ben blijkbaar niet de enige). Ze zijn nu ook te vinden ook YouTube, dus als je niet op Facebook bent, dan kun je ze daar vinden als je zoekt onder John C Fenn. Ander onderwijs en interviews zijn ook op YouTube te vinden.

Hoe niet een wettische gelovige te worden
De mensen die in een relatie zijn dat gebaseerd is op prestaties, kennen die persoon vaak niet echt.

Mijn vader had altijd erg strenge regels en door die regels te gehoorzamen, was het toegestaan hem te leren kennen. Dat hield in dat wij de regels beter kenden dan dat wij hem kenden. Hij was als een gebouw met een stellage erover heen. Om bij hem te komen moest ik door de stellage van regels, wat nooit toegestaan was. Het enige wat ik leerde kennen was de stellage die hij gebouwd had.

Het avondeten was een tijd met veel regels en waar ons werd verteld hoe wij als komende generatie moesten zijn. Wij moesten rechtop zitten, één hand op onze schoot, nooit een elleboog op de tafel en we mochten alleen maar iets zeggen als ons iets gevraagd werd. Eén voor één vroeg onze vader hoe onze dag was geweest. Als hij klaar was, dan liet hij ons weten dat wij vrijuit mochten praten, op zo'n manier dat zelfs onze tijd om vrijuit te praten ook gereguleerd was, met een duidelijk begin en eind.

De routine in een dienst van een auditorium kerk is als een stellage dat door mensen opgezet is over het hart van God en Jezus - om tot hen te komen, moet je eerst door de stellage heen, wat onmogelijk is. De enige manier om God te kennen is door de structuur van de kerk, zodat mensen meer een kerkervaring hebben dan een God ervaring.

In een kerkcultuur dat emoties vervangen heeft voor de aanwezigheid van God, een schema voor de beweging van de Geest en waar vleselijke of demonische manifestaties gezien worden als ‘de Heer is op hen’, hoe kan iemand ontsnappen aan religiositeit?

"Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, **en** Jezus Christus, die Gij gezonden hebt." Joh.17:3, dit waren Jezus' woorden.

"Ik ben de weg, de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door mij." Joh.14:6

Deze twee verzen laten zien dat Jezus de weg is, maar dat de Vader de eindbestemming is en waar het uiteindelijk om gaat, is dat we de Vader kennen.

Ik zeg hiermee niet dat als je denkt dat je Jezus beter kent dan de Vader, je niet gered zou zijn. Vaak als Christenen meer met Jezus hebben, dan de Vader, komt dat door een slechte relatie met hun natuurlijke vader. Ik denk wel dat er in deze gevallen ruimte is om te groeien. Het gebed van Jezus in Joh.17 was dat wij de Vader zouden kennen - Hij is daar altijd op gefocust, als een levenslang proces.

Hoe niet wettisch te zijn - ken de Vader
Ik heb dit weleens eerder gedeeld: Ik keek eens een tv-serie dat ik al vele malen eerder had gezien en het werd mij opeens duidelijk dat de Vader alles weet, net zoals ik wist wat er in die serie zou gebeuren. Vanuit de gedachte dat Hij vast een saai leven moet hebben, als Hij alles al weet, vroeg ik Hem waar Hij vervulling uit haalt. Hij antwoordde mij onmiddellijk en zei:"Ik geniet van het proces." De Vader is een Geest, maar Hij schiep een natuurlijke wereld en Hij geniet van het proces wat wij discipelschap noemen.

Wettisch zijn onderbreekt het proces. Het beperkt iemand tot een duidelijk opgezette stellage dat individuele gaven en persoonlijkheden verwijderd. Iemand kan niet groeien als persoon of als een Christen als het tegengehouden wordt door wetticisme. De wet is niet flexibel. Wetticisme gaat om de vertoning, niet om de relatie.

De Vader geniet van het proces. Misschien kunt u zich het volgende ook wel herinneren, want ook dit heb ik al eens eerder gedeeld:

Jezus zei eens tijdens een bezoek: "Mensen worden gered vanwege Ef..2:6 (Onze Vader...heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus." Toen ik Hem vroeg wat dat inhield zei Hij dat vers 6 weergeeft wie wij in Hem zijn, onze gerechtigheid, onze autoriteit. Mensen komen tot de Vader, omdat Hij hen naar Zichzelf trekt als ze op zoek zijn naar de waarheid. Soms komt het door verdrietige omstandigheden dat ze zich naar Hem keren. Vervolgens zei Hij met een grote lach dat de Vader en Hij ons gered hebben voor vers 7.

Vers 7 zegt het volgende:" Om in de komende eeuwen de overweldigende rijkdom zijner genade te tonen naar (zijn) goedertierenheid over ons in Christus Jezus."

Onze Vader en Heer denken al na over de komende eeuwen en hoe ze ons genade en goedertierenheid gaan tonen - ze denken niet na over welke regels en wetjes er zouden moeten zijn in de komende eeuwen.

Het eerste wat ik in 's ochtends doe als ik wakker wordt, is de Vader begroeten en daarna vraag ik Hem of er iets specifieks is waar Hij wil dat ik voor bid.
Ik blijf een paar minuten liggen, soms wel 30 minuten; ik bid in de Geest terwijl mensen vanuit mijn geest in mijn gedachten komen, als een zachte suggestie vanuit de Vaders aanwezigheid en dan bid ik voor hen tot de volgende persoon in mijn gedachten komt.

Is het u ooit opgevallen dat geen enkel gebed in de brieven gericht is aan Jezus of aan de Heilige Geest, maar alleen aan de Vader? ("...want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen." Joh.16:13, 1 Cor 2:9-12)

De instructies die de Heer ons geeft, met betrekking tot gebed in Lucas 11, maken ons duidelijk dat Hij wil dat wij tot de Vader bidden: Onze Vader, die in de Hemelen zijt. Heilig is uw naam...
Ik raad je aan, als je de Vader niet kent, dat je tot Hem gaat praten, dat je Hem deel laat nemen in je leven, allereerst als je Schepper. Laat Hem weten dat je dankbaar bent voor de natuur, dat Hij je bedacht heeft, dat Hij je geboren heeft laten worden in deze tijd in de geschiedenis. Zeg dingen als:

dat is een mooie zonsopgang, Vader. Als je dit soort dingen gaat doen, dan begint openbaring te stromen.

De meest elementaire manier waarop we de Vader kunnen leren kennen, volgens Romeinen 1:20-21, Hand.14:17 en andere verzen, is vanuit de schepping.
Je kunt Hem bijvoorbeeld danken voor de veranderende kleuren van de bladeren in de herfst.

Begin daar - praat gewoon met de Vader. Hij houdt van het proces. Hij is al bezig met de planning voor de komende eeuwen. Laat je geloof gebaseerd zijn op een relatie, en niet op een structuur. Volgende week een nieuw onderwerp, wees gezegend.

John Fenn